POKROK
PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání
v Crete pro Saline okres, Neb., v Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesotu a v Tyndall, S. D., pro státy South a North Dakotu.

Předplatné:

Pro Spojené Státy $1.50. Pro Kanadu $2.00. Do Evropy $2.50 ročně.

Zásilky peněžní dějtež se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expressních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise.

Oznamujete-li své přestěhování, udejte staro: i novou adresu.

Dopisy z kruhů čtenářstva ochotně uveřejníme. Musí býti slušné, psané bez úmyslu někoho osobně poškoditi a podepsány plným jménem, ať již má býti v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

45

Žně začínají. Hleďme, by sklizeň byla největší.

•

Pošetilý, kdo čeká bohatou žeň, aniž byl před tím co zasil.

•

Zevní potřeby svoje uhražujeme bohatými žněmi. A potřeby vnitřní?

•

Čechové v Americe čekají na sklizeň svého života už přes padesát roků. A vyhlídka na úrodu je dosud stále nepatrná.

•

Měsíc červen a červenec jsou měsíci — růží. Tyto mají pak, jak známo, trny. Nedivme se proto, že si lásku svou tak často dokazujeme vzájemným pichánim.

•

Někdo sklidí mnoho a někdo málo, jakkoli podmínky půdou a ostatními přírodními okolnostmi byly na obou stranách stejně příznivé. Kde dlužno hledati příčinu toho?

•

Naší největší chybou je, že mnoho namluvíme, za to však málo uděláme. Nesčetné doklady pro to, že tomu tak bylo, jest a bude, mohli bychom celou dlouhou řadou uvésti i odtud — z české Ameriky.

•

Koupili jste již svým dětem pistole, revolvery, prach a dynamit? Ne-li, učiňte tak možně nejdříve. Svátek prohlášení neodvislosti již přede dveřmi a vy svým dětem musíte přece udělat radost a dokázat jim, že je máte skutečně rádi.

•

Zase blíží se den, kdy ve vzpomínkách našich stane před námi rozpálená hranice a na této mistr Jan Hus i v smrti žalmy zpívající. Oslavme důstojně tuto památku. Čím? Taky zpěvem. Ne však žalmů, ale odrhovaček, pitím a tancem. Nebude to ani poprvé ani naposledy.

•

Hus byl svobodomyslný i při víře svojí. Bojoval ne proti této, ale proti církvi zásadním přesvědčením svojím, za které položil i život. My, potomci jeho, bezmála po pěti stech létech, jdouce v šlépějích jeho, svobodomyslnost svou osvědčujeme ne bojem proti církvi, ale špiněním a tupením víry a náboženství. Ne z přesvědčení, ale buď jenom z módy anebo pro zisk. Hus bojoval proti simonii a toužil po světlu. A my? Bysnys natahuje v nás měšce naše a nová pověra, horší prvé, šíří kolem nás tmu ještě černější. A tak my Husité, místo abychom památku jeho uctívali, životem svým a svou svobodomyslností po ní — šlapeme.

•

Někteří lidé naši velmi rádi při lidech druhých poukazují na bezbarvitost přesvědčení. Pošetilci. Poukazují na barvu a sami jsou pro barvu slepí, nejsouce a to rozeznati ani nejzákladnější odstíny. U nich všechny barvy splývají vždy a všude v jakousi směs, ze které pouze časem a to dle potřeb vlastního zisku a prospěchu dají základní barvě poněkud více vyniknouti. Barvou tou bývá pak v poměrech našich zpravidla ponížená suppliha dnes a surová, nadávkami prošpikovaná bezohlednost zítra. A myslíme, že se ani dosti málo nemýlíme, řekneme-li ze zkušenosti, že i Cedar Rapidse mohly by o tom mnoho a mnoho vyprávěti přímo ze středu zkázněných řad.

•

Již jenom měsíc dělí nás od slavnostních okamžiků, kterými české Chicago a český venkov představí celé americké veřejnosti jednoho z největších synů českého národa — Karla Havlíčka Borovského — odhalením pomníku téhož v krásném Douglas Parku. Nepochybujeme ani dost málo o tom, že to bude slavnost imposantní a opravdu velikolepá, která nejen svým významem, ale i rozsahem zastíní všechno, co námi Čechy bylo dosud v Americe uspořádáno. Přáli bychom si jenom, aby slavnost ta nebyla pouze slavností zevní, ale aby i v dušich našich zanechala jakousi hlubší rýhu, která by byla směrodatnou pro náš další a lepší a utěšenější život v celé české Americe. Přáli bychom si, by Havlíčkova slavnost v Chicagu nebyla nám pouhou pastvou pro oči naše, ale i pro naše duše, ze kterých sálalo by opravdové a upřímné nadšení jako předzvěst zdravějšího a radostnějšího života, kterým se pro budoucí dny semkneme v těsnější kruh jako členové jediné veliké rodiny ve skutečné lásce, ve skutečném míru a ve skutečném bratrství. Havlíček byl Čechem a jako ten patří památkou, kterou po sobě zanechal, a významem, jaký má pro nás odkazem svým, všem Čechům. Bylo by proto nemístno, kdyby někdo byl z oslavy Havlíčkovy vylučován, anebo kdyby se sám někdo vylučoval z účasti na oslavě jeho. Heslem naším budiž proto: každý, kdo jenom poněkud může, dostav se ve dnech Havlíčkových do Chicaga a buď chicažským Čechům nápomocen dokázati, že se nám vůdčí americké veřejnosti nijak nejedná snad pouze o zevně okázalou slavnost, ale o velkou národní manifestaci, samotným Karlem Havlíčkem Borovským, volajícím nás k lepšímu, zdravějšímu a výslednějšímu životu na půdě nové vlasti naší.

•

Clevelandští Čechové a vlastně jen české dámy clevelandské mile překvapily minulý týden celou česko-americkou veřejnost. Zahájily akci v zájmu zřízení české chudobinecké kolonie v okolí Clevelandu. Poněvadž pak za projektem tím stojí přes 5,000 pokrokových dam, jsme jisti, že myšlenka jejich dojde uskutečnění v době nejkratší. Gratulujeme clevelandským dámám k podniku tomu, který se opírá o velikou myšlenku lidství láskou k bližnímu. Kde kdo z nás ví, že každý nemá a nemůže míti ustláno na růžích. Tam, kde jeden domáhá se úspěchu skoro hravě, druhý při stejně dobré vůli a stejně vynakládané energii není s to dodělati se úspěchu ani polovičního. Práce nevede všude a každého k stejným výsledkům. Velikou úlohu hrají při tom okolnosti, které jsou jednomu příznivější než druhému. Proto taky jsou mezi námi lidé zámožní a lidé nuzní a nejnuznější. Těmto pak pomoci vzaly si za svou povinnost a úkol clevelandské dámy. Slouží jim to ku cti, že samy chtějí se starati o svou chudinu a že nehodlají na příště dopustiti, by vlastní ta chudina dovolávala se pomoci celé široké veřejnosti, které by v mnoha případech připadla i za obtíž. Pomoc svého člověka je vždycky bližší a milejší než pomoc cizí. A vlastní pomoc je mimo to i povinností a to tím větší a místnější, běží-li o sirotky anebo v bídě a nouzi bez vlastní viny ocitnuvší se starce a stařeny. Poskytovati těmto pomoc a úlevu je jenom čistě lidské, neboť ti, kdo jsou zámožní a zámožnější, nevědí dne a hodiny, kdy budou stejné potřebovat třeba sami. Starejme se proto vždy a všude o svou chudinu. Budeme tak činiti jen ve vlastním zájmu. Clevelandské dámy začaly. Chopí se toho i dámy omažské?

•

Politický přehled událostí z minulého týdne nejeví mnoho zajímavostí. Korunování krále a královny anglické minulého čtvrtka v Londýně upoutalo na sebe pozornost celého vzdělaného světa. Naše země je zemí svobody, avšak přes to lid americký a zvláště naši millionáři pozorovali tuto událost se zvláštním zájmem, takže v domácí politice se odehrálo pouze jen nutné. Reciprocita mezi Kanadou a Spojenými Státy, za kterouž hlavně svolal president Taft kongress k potvrzení této, pokračuje hlemýždím krokem. Hlavní námitky jsou činěny senátem proti této smlouvě a senátoři odvolávají se, že přijetím dohodnutí mezi dotyčnými vládami poškodily by se zájmy našeho rolnictva. Kdo pozoruje národohospodářství, shledá, že tato země vyváží mnoho farmářských produktů, a přichází k závěrku, že reciprocita nepoškodí našeho bodrého farmáře, jestliže neprospěje jemu i v jiném směru. Až posud náš přebytek farmářských produktů musí jíti do světových tržišť a tam soutěžiti s jinými zeměmi. Nejsou-li naše produkty lepšího druhu než jiné, přirozeně musíme vziti za vděk s panujícími cenami, neb světový obchod se vždy řídí dle zásoby a poptávky. Je pošetilé domnívati se, že zájmy farmářské budou poškozeny, pokud soutěžíme ve světových tržištích. V republikánském senatu byla, jak jsme již oznámili, přijata resoluce ohlední voleb senátorů direktně lidem, avšak v domě poslanců, kde převládá veliká demokratická většina, byla poražena, ač v každé národní platformě strana ta v minulých dvanácti létech vyslovila se rozhodně pro přijetí dodatku k naší ústavě, by se senátoři volili přímo lidem a ne legislaturami. Jako vždy a všude, pokud nám známo, strana ta nedostála slibům, jež projevila v platformách svých, a osvědčila se býti nedůslednou jak v národních, tak státních a městských záležitostech politických. Stále a stále se osvědčuje naše rčení, že strana demokratická je v politice pouze pro úřad a nikoliv pro zájmy lidu. Každý poctivý občan, jemuž záleží na tom, jak stát, nebo město řízeno jest, pozoruje věci a dle těchto se řídí. A to by mělo býti pravidlem i nás Čechů. Tuto se hodí znamenitě rčení Horace Greeley-ho, největšího žurnalisty v zemi této: "Blázen nikdy názor svůj nemění, ale moudrý — ano."

•

O poměrech v česko-americkém novinářství rozepsali jsme se již nejednou a pokaždé jsme si stěžovali, že jsou snad nejmizernějšími, jak vůbec lze si je jen představiti. Důvodů pro stesk ten máme celou řadu a jedním z nejposlednějších je nazírání, s jakým pohlížejí krajané a čtenáři na česko-americký časopis v případech, ve kterých vedle toho českého listu odebírají ještě list americký — anglický. Tento respektují a na časopis vlastní hledí s patra, kladouce naň daleko větší požadavky než na tisk, který vládne velikým kapitálem. České listy, které mají nejlepší vůli býti poctivými a skutečně prospěšnými, jistě činí vše možné, jen aby okruhu svých čtenářů a dále i širokým vrstvám vlastního lidu byly tím, čím lidu v zájmu jeho dobra a prospěchu býti mají, nejlepším totiž přítelem, rádcem a učitelem. A přece jenom se nezachovají. V novinách projevené názory nesouhlasí s názory některých čtenářů a tu tito začnou hned proti listu pracovati a kopati i způsobem, jakého by se žádný slušný člověk ani nenadál. Dovolí si něco podobného týž čtenář oproti listu anglickému, který odebírá taky a to za cenu dvoj-, troj- a někdy i čtyřnásobně větší? Nedovolí. V něm projevené názory, ať už se týkají kohokoliv a čehokoli, jsou mu dobré a nejsou-li, mlčí k nim a při tom mu ani v duchu nenapadne, by proti listu, jenž tendencí svou nesouhlasí s jeho názory vlastními, začal pracovati, kopati anebo dokonce zběsile i štváti. Toto činiti dovoluje se jen proti časopisům českým, které následkem toho taky lid nevedou, ale samy jiklem vésti se dávají, podrobujíce se většinou diktátu jeho za cenu nepatrného celoročního předplatného ze strachu, že by o předplatné to mohly snad přijíti. Proto taky český čtenář dělá si z českým časopisem, který právě odebírá, co chce a to, co by si — třeba i za stejných okolností — nikdy nedovolil vůdčí listu anglickému. Všimněme si jen velkých anglických denníků sleji-

Odebírá je mnoho a mnoho tisíc krajanů našich. Listy ty na poli víry a náboženského přesvědčení mají naprostou volnost. Píší tak, jak samy uznají za nejlepší a pro sebe nejvýhodnější. Z jich českých čtenářů však jistě ani jedinému nenapadne, by se proti článkům anebo úvahám anebo dokonce jenom zprávám, týkajícím se té které církve a toho kterého náboženství a uveřejněným v listech oněch, ohradil anebo proti nim diktoval do týchž sloupců přesvědčení vlastní. Ani jediný z nich v otázce této nejde taky k časopisu druhému a nežádá, by týž uveřejnil proti prvnímu časopisu s tímto nesouhlasný názor vlastní. V českých poměrech však se to děje a často způsobem nejen časopisů, ale i súčastněných osob nedůstojným. V českém časopisu uveřejní se na př. z anglického doslovně přeložená zpráva, která se týká toho neb onoho krajana. I v případu, kdy se dotyčný krajan nemůže cítit jí poškozeným, přiběhne do českého závodu, kde se vší rozhodností žádá za odvolání s poznámkou, nestane-li se tak, že se na to podívá a že už si k tomu pomůže na jiném místě a jiným způsobem. Na list však, jenž stejnou zprávu přinesl původně, si nedojde. Tam byla a je zpráva ta na místě. Tam je "all right." A podobných dokladů mohli bychom uvésti celou řadu další. Neučiníme to však. Pro ušetření sebe všech těch nepříjemných pocitů, které při přemýšlení o tom, vždy naplňují nitro naše. Poměry a okolnosti samy práci naši velice ztěžují. Proč tedy ztěžovati si ji ještě více i touto nepříjemností? Konstatujeme pouze, že ten dvojí loket, jakým se novinářství české a anglické měří naším vlastním lidem, lhostejným býti nám nemůže a že jsou chvíle, kdy nás ta krajanská podpora důkladně i bolí. Konečně i připomínáme, že každý český časopis stává tu proto, by lidu svému přinášel zprávy a možně nejvíce zpráv. — Časopis má a musí si všeho všímati a tu je mu do jisté míry třeba liberálnosti, kterou se vyznačují všechny časopisy americké v jazyku anglickém. A právě s hlediska této liberálnosti dlužno pohlížeti při stejném měřítku jak na časopisy americké tak i na časopisy české.

NAŠE BUDOUCNOST.

Pro "Pokrok Západu" napsal Jos. Ad. Trojan.

Jen škarohlíd může míti strach o budoucnost naši v Americe. Byli jsme a budeme, aniž by bylo nějaké zvláštní starosti třeba. Náš jazyk, naše kultura, to nás jistě udrží, to nám zajišťuje naše trvání. Lid, který má dobré vychování a srdce na pravém místě, ten se nemusí strachovati o svou budoucnost.

První podmínkou zachování jazyka je školství, kterého si náš lid všímá měrou vrchovatou. Ve škole vidí svou pýchu. A jelikož dosud zde žádných ústavů, které by odchovávaly učitelstvo, není, povolává jen nejschopnější síly z Čech. Každá škola má učitele z povolání. Vděčnost k učiteli, k vychovateli budoucího národa, je úžasná, že není třeba zvlášť o tom se rozepisovati. Je to všeobecně známo. Osnovu čili plán vyučovací mohli by si vzíti za vzor všichni národové. Škola je dětem pravým rájem, pravou školou pro život. Proto tam spěchají bez nucení, rády, což má za následek přeplnění škol. Je radost býti přítomnu takové hodině vyučovací. Budiž sláva a čest takové škole i národu, jenž má tak vyspělé školství!

Na druhém místě stojí národní spolky, v nichž se pěstuje láska, svornost a bratrství, ponejvíce v jazyce českém. Protože spolků těch je bez počtů, je už okolnost ta sama zárukou našeho trvání na věky věkův. Jsou ještě jiné národní instituce, ale ty už tak nepadají na váhu, ty jsou: representační stafáž celému tomu tělesu.

Další zárukou našeho trvání je kultura, o kterou je jak náleží postaráno knihovnami, přednáškami, večerními a pokračovacími školami, výstavami, časopisy, ušlechtilými zábavami atd. Novin je tolik, že na to nepřijde, když někdo při čtení si myslí, že to psal člověk opilý, který nevěděl, co píše. Kontrolovati, aby někdo se nepodepsal pod cizí práci, na to není dosud žádné instituce, která by bděla nad pořádkem práva autorského. Přisvojiti si cizí myšlenku, respective její zpracování, to je zde dovoleno!

O utrhání na cti není vůbec slyšeti. Do Ameriky přijíždí nyní národ vybraný, a ty časy dávno už přestaly, kdy první starostí krajanskou bylo, když nějaký nový krajan přibyl, pátrati, co tam venku provedl a proč sem přijel. Neboť bez toho by do Ameriky nejel. Dnes už je lid náš kulturně vyspělý, že se každého ochotně ujímá, aby mu těžké jeho začátky usnadnil, a má radost, když se snaživý přistěhovalec v krátkém čase propracuje. Takových je málo, kteří by této krajanské vlastnosti zneužili a špatně se odměnili svému dobrodinci. Pomozte někomu dnes, a on se vám jistě jak náleží odmění.

Pomluva je mezi naším lidem neznáma. Každý smýšlí co nejlépe o svém bližním, jeden o druhém mluví s chválou, a kdyby někdo se odvážil říci něco špatného o někom, jistě se ho někdo ujme, vždy se najde někdo, kdo se ho zastane.

Také obětavost je úžasná. Prozíraví krajané vědí dobře, kdo pomoci potřebuje a kdo ne, a nečekají, až je někdo o pomoc požádá, a vycházejí sami vstříc s pomocí krajanu, kterého neštěstí postihlo. V dobročinnosti se všichni předstihují, aby se pomáhalo společenskému blahobytu.

Domýšlivost není tu domovem. Má-li kdo trochu těch statečků pozemských, ví, že je to vše pomíjející, a kdyby je ztratil, že by se divně vyjímal vedle těch, kteří oplývají statky duševními. Všichni jsou si rovni, všichni chtějí býti brání za stejnou minci. Lidé s opravdovým vzděláním jsou u veliké vážnosti. Jsou vyhledávání a dosazováni do úřadů, na místa, kde by dobře svoje schopnosti uplatnili, a proto také celý život tak utěšené zkvétá, protože každý je na svém místě.

Vyhlášená je a skoro příslovečná česká poctivost. Dané slovo nebo slib je tolik jako psaný zákon. Náš lid dobře ví, že kdo není poctivý v malých věcech, že není poctivosti vůbec schopen. Za našich dob potuluje se světem mnoho zlodějů, na cti utrhačů, pomlouvačů a p. individuí, vesměs poctivých, t. j. kteří poctivě přikrádají, pomlouvají a na cti utrhají, kteří chodí v rukavičkách a intrikami si pomáhají k úspěchu. Náš lid ví, co je to poctivost. Kdyby někdo našel cent, nedá si pokoje, dokud jej nevrátí majiteli, protože nezáleží na velikosti nalezené věci, nýbrž na schopnosti nalezenou věc si podržeti. Obchodník by vám neprodal zkažené vejce za dobré ani za nic.

A kdo náš lid všemu tomu naučil? Nikdo. On to ví, on je tak kulturně vyspělý, jako kdyby to měl zákonem ustanoveno. Nikomu nenapadne přirazit na druhého dollar nájemného, aby získal výhodnější posici pro sebe, a připraviti druhého o místo, o existenci, to už teprve ne. Proto je náš lid tak milý, že každý s pýchou musí se za každým jednotlivcem ohlédnouti. A v tom je právě naše budoucnost, že jsme na takovém stupni vzdělanosti. Trvalo to ovšem hezky dlouho — půl století — než náš lid k té výši vyspěl, ale je tu viděti aspoň smysl pro kulturní potřeby lidu, a dík žurnalistice, která ten lid tak daleko přivedla. Češi nežijí na celém světě tak utěšeně a šťastně, jako v Americe. Každý potřebuje se jen podívati na naši mládež, a bude tu budoucnost českou v Americe viděti jako v zrcadle, netřeba se dívati ani na jejich rodiče! Zdar takové budoucnosti!

Dr. F. A. Sedláček
OMAHA, NEB.
ÚŘADOVNA: 1270 So. 13th Street proti Hotelu Pragueu. Tel. Red 6812
RESIDENCE: 1431 So. 11th Street Tel. Douglas 4[illegible].
[illegible]
V ÚŘADOVNĚ od 1 do 4 hod. odpol.
V neděli od 9 do 11 hod. dopol.

Dr. J. F. Scheffčik,
...věnuje se výhradně...
OČNÍM, UŠNÍM, NOSNÍM A HRDELNÍM NEDUHÚM.
Úřad. hodiny: Ráno od 9 do 12 hodin. Odpoledne od 1:30 do 5 hodin.
Úřadovna: 201-3 Masonic Temple, roh Hennepin Ave., and 6th St., So. 5-26
TEL.: N. W. Main 4670 Minneapolis. Twin City 9788 Minn.

C. H. Kubát,
právník a veřejný notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.
403 Barker Block. 15. a Farnam,
Tel. Doug. 6667. Omaha, Neb.

Nejlepším útulkem, pro krajany do Omahy na návštěvu zavítavší jest bez odporu
HOTEL PRAHA,
na rohu 13. a William ulici.
Čisté pohodlné pokoje, vzorně vedená česká kychyně poskytne každému úplné uspokojení. V moderně zařízeném hostinci dostane se Vám té nejlepší obsluhy. V úctě
JOSEF VAŠKO,
majitel. 24tf

HOSTINEC A RESTAURANT
v Metzově síni.
1245-1247 So. 13th St. Omaha
.....vlastní nyní.....
Bratří Divišové
Metzův ležák stále na čepu. Výborná vína, kořalky a imp. likéry vždy na skladě.
Pravá česká kuchyň. Čistě a chutně připravená jídla každý čas. Pro hosty z venkova čisté pokoje.
Ct. spolkům za mírné podmínky pronajímáme sál, jakož i místnost spolkovou. 31x1r

Kdykoliv zavítáte do Omahy, navštivte starého známého
JOS. MARUŠÁKA,
majitele elegantního hostince na rohu 14. a William ul., Omaha.
Ochotně poslouží Vám znamenitým pivem, víny, kořalkami a dont-sky. Chutný lunch vždy po ruce.

Kdo jest trápen záduchou (astmou), pište na lékárníka
J. H. BRT,
2410 O Str., Lincoln, Nebr.,
a on vás od té krapné nemoce vyléčí. Vyléčil sebe po 14leté chorobě. Za výsledek vám ručí. 47tf

Úhledné, trvanlivé a při tom levné
KOŇSKÉ POSTROJE
ručně hotoví
RICHARD BURNELL,
čís. 1210 So. 13. St., Omaha.
Má na skladě velký výběr sedel, chomoutů, dek, čabrak a bičů. Nové postroje od $35 nahoru.
Postroje z druhé ruky: Jednokoňské od $2.50 do $5.00; párové od $10.00 do $25.00. 38-4m

Čistě zařízený a hojně zásobený obchod
GROCERNÍ A ŘEZNICKÝ
—vlastní—
FRANK KUNCL,
č. 1622 So. 10th St., Omaha, Neb.
Krajané v okolí tomto bydlící obdrží zde vždy všeho druhu znamenité maso, uzenářské výrobky, dobrou grocerii, nakládané ovoce a každodenně čerstvou zeleninu.

John J. Ostronič
plumbařství,
zavádění páry a plynu
1414 So. 13. Str., Omaha, Neb.
Spokojky jsou naší vychloubou." Rozsuďte na mou pověst vaše rady, přání, vyslané jim ten, kterou vodou něb vzduchem. Telefonní vyhovíme.
Telefon Tyler 1299. 6tf

Kotěra & Sloup
vlastní bohatě zásobený obchod
grocerní a železářský,
č. 1261 So. 16. St. Tel. Doug. 5873. Ind. A-3570.
Hospodyňky ušetří vždy peníze, budou-li s námi obchodovati. Vždy čerstvé máslo a vejce. 47-4fe

Tovrné setkání! HOSTINEC
— vlastní —
Čerenák a Pěvenecrůd
16. a William ulice, Omaha, Neb.
Výčepní Motoky ležák, jakož i pravé importované plzeňské stále na čepu. — Kuchařka více a nejlepší likéry prodá i ve velkém. — Chutný zákusek stále při ruce.